

Pálmai Tamás

Természetes

Bevallom, belebonyolódtam már a címbe is. Mert kicsit értekezni akartam róla. Kicsit értelmezni azt. És arra jutottam, hogy azzal a történettel kapcsolatban, amiről ez a szó eszembe jutott semmi vész. Az egy szép, megindító mai mese. Sztori. És teljesen természetes, hogy nekem, Erdély szülőteként a természetes szó jutott az egészről az eszembe. Szó lesz majd erről is kicsit később. De, ha már előástam ennyi mindent, nézegessük picinykét.

Azt mondják az Istenhívők, hogy minden, ami a kultúrát megelőzően és attól függetlenül a teremtett világhoz tartozik, az természetes. De minden, ami külső beavatkozásoktól független, az is. Ellentéte a mesterséges, a művi. Közérthetőbb, nyelven mondjuk azt is - szövegkörnyezet függvényében – hogy eredeti, igazi, magától értetődő, valódi, mesterkéletlen, fesztelen, közvetlen, egyenes, kötetlen, spontán, szívélyes, nyilvánvaló, kézenfekvő, evidens stb. Más megfogalmazás szerint a fizikai világ rendjével megegyező bármi, amely abból következik az természetes. Például az éhség, szomjúság természetes vágyaink. Ha nagyot melózunk, természetesen elfáradunk. Természetes, hogy a szülő szereti gyermekeit. A példák sora végtelen. A természetes ember tettetés nélküli, nyílt, őszinte. Akinek természetes a beszéde, az arcszíne, a mozgása, a kínált pálinkája. S itt megállok. Értjük már azt hiszem, hová akarok kilyukadni ezzel a szóval. Miféle természetességről elmélkedem. Jöjjön akkor a történet.

X faktor. Szörnyű kezdet, rettenetes felhozatal, nem túl szimpatikus zsűri. Aztán ritkuló mezőny, érik a történet, javulgat a nívó, már az ítések is emészthetőbbek. Most épp kísérőt hívhatnak a versenyzők. Nagyon karakteres, még tán 18 sem a gyergyói lány. Eddig hibátlanul teljesített. Egyéniség. Kit hívjon, ha nem valakiket a szülővárosából, Gyergyószentmiklósról, Békés testvérvárosából? Természetes, nem? Hívja hát a Bagossy Brothers Companyt. A minden díjjal, elismeréssel megtűzdelt sztárcsapatot. Akik első szóra eljönnek, mert egy lány otthonról ezt kérte. Csendesen el is mondják a színpadon: de érdekes, hogy itt, Budapesten mutatkozunk be egymásnak! Az örök székely történet az elmenésről, s hazatalálásról, a gyökerek soha el nem felejtéséről. Meg arról, hogy a világ legtermészetesebb dolga, hogy azonnal ugranak, ha földiről van szó! Mert ők ilyenek - mondja halkán, megilletődve kicsit és csodálva is mindezt Bye Alex. Aztán eléneklik szépen az otthonról hozott dalt, teljes alázattal a kis földijük iránt és elmennek. A közönség meg állva tapsol. A bírák igent mondanak a továbbjutásra, kivéve Gáspár Lacit, aki saját versenyzőjét segítvén a nála esetleg jobbra nemet mond. Természetes? Puskás Peti viszont igent, pedig neki is van ezáltal veszélyeztetett gyámolítottja. De túl tud lépni saját árnyékán. Természetesen? A mai világban sajnos a kérdőjeleket ki kell tenni. Mert nem természetes a Laci nemje, mert igenis természetes a Peti igenje, és bizony teljesen az a Bagossyék igenje is. De ezt ma megcsodáljuk, mert a svindli a divat. A művi, a kreált, a talmi, az ál. Pedig, ha csak kis városunkat nézzük, ott van a nehéz sorsból kiemelkedett, de ma mesterségének (színpadi látvány és hang) nemzetközi szinten is királyként ismert „professzora”, Szatyí, aki azonnal ugrik, ha a Békés szót meghallja, a világ túlsó végén is felveszi a telefont, ha itthonról hívják, mert neki ez természetes.

Sose felejtsük az ilyen „természetes” embereket, példájukat, még ha olykor galuska is nő a torkunkba tőlük. Természetesen...